

La Veu de la Comarca

Setmanari Regionaliste de Tortosa

PUGNA PRO PATRIA

NUM. 61.

ANY II

LA CATALUNYA QUE VOLEM.—Lliure, ni dominada, ni dominadora, i respectada de les regions germanas.—Estimada per son valer al exterior y temuda per sa forsa.—Acullit com a propi al foraster que a trevallar hi vinga. Y a manar y a cobrar, de fer lleys y a judicar, cada hu a casa seva, que prou hi té que fer pera enténdreshi. Els empleats de la terra y pòchis, actius y inteligents.—Ennoblida, altra vegada en llibres de tot saber, la que fou llengua de Sants y de Reys.—Las universitats y escolas tornadas a son esser: obradors d' avensos de la ciencia y planter de filòsophs y juristas. A fora la ensopida rutina.—Intimament unida a la vella Catalunya, gloriosa en sa historia y tradicional en sas lleys y costums, una Catalunya nova, de vida expansiva y en constant progrés, seriament religiosa y ilustradament tolerant.—Repobladas las montanyas per grans boscos, trescant pels singles els corredors enginys moderns, trayent del terrer y de las minas els fruits y minerals. Las aigües de sos rius saltant de resclosa en resclosa movent enginys del treball.—Conservats com reliquias els monuments enrunats o antichs y alsarne d' un art fill legitim del antich criat en els avensos actuals. Voltar les vellas poblacions historicas de populosas y amplias ciutats modernas.—Ports oberts als productes de tots llochs; assegurats ab tractes d' una nació seria; veure al potentat ab afany de ser estimat y útil a la Patria y al obrer intervindre en e govern donantli lo que cristianament y per dret li pertoca.—Volem deixar a nostres fills aquesta Catalunya gran avuy, com ho fou pera son temps la de nostres passats.—Pero obtenhirho tenim lo precís: Força, riquesa y inteligencia. Reprimim el vici del egoisme y exaltèm la virtud que a cap ens manca: L' amor a la Patria.—LLUIS DOMENECH Y MUNTANER

PREUS DE SUSCRIPCIO

Tortosa, al mes 0'50
 Fora semestre 3'00

DIRECCIO Y REDACCIO

Carrer del Parque, N.º 8.

Tortosa 6 Mars de 1904.

La Redacció no fa seus los conceptes ni contenguts dels articles firmats o copiats.

SANTORAL

Diumenge 6, III de Quaresma. S. Olguer arquebisbe y bisbe de Barcelona. Anima.—Dilluns 7, S. Tomás de Aquino dr. y sta. Perpètua.—Dimarts 8, S. Joan de Deu fr. y sta. Erenia mr.—B. P. en S. Joan de Deu.—Dimecres 9, S. Pacia b. de Barcelona y sta. Francisca vídua romana.—Dijous 10, S. Melitó y 39 companys mrs.—Divendres 11, S. Constantí cf. y s. Ramiro mr.—Abstinència de carn.—Dissapte 12, S. Gregori lo Magno p.

Un argument buit

Les diferencies que hem notat en l'article anterior entre l'centralisme barceloni y madrileny derivadas de l' indole especial de cada una de les dos capitals, Barcelona y Madrid, que fan que l'centralisme de la primera siga tan beneficios pera Catalunya com perniciosos pera tot Espanya, es lo de la segona, no les poden negar los enemichs del catalanisme. Lo que ells poden objectar es, que eixes diferencies hi son en l'estat actual, pero que el dia que l'catalanisme veges realizadas sas aspiracions ningú respon de que l'centralisme barceloni no forà tan funest pera Catalunya com ho es avuy lo madrileny pera Espanya.

Perà que s' vegi en tots sos aspectes la feblesa del argument que s'esgreimeix contra l'catalanisme, volem concedir que aqueste intentés crear un centralisme barceloni al estil del actual madrileny.

En primer lloch, podria consistir? Lo centralisme madrileny es producte de la condició eminentment burocrática de Madrid. Aquesta capital, com a creació artificiosa, port dirse que no té altres elements de vida que ls que li dona lo ser capital política de la nació. A Madrid, al costat dels elements que explòten y viuen de la política y dels empleus los demés no signifiquen res. Allí si una veu s'aixeca fentse interprete de qualsevol interés veritablement nacional, que may compren la gent de Madrid mentres no ls afecte

d' un modo directe y immediat a ells, y que sempre tenen por que l' atendre'l degudament signifie minva dels privilegis que Madrid gaudex, s' afegea aquella veu, y ls interessos generals de la nació y particulars de les regions queden sempre xafats per les mires egoistes de la capital. Per aixó fa tants d' anys que aqueixos interessos van de mal a mal.

Seria possible, repetim, lo dia que Catalunya fora autònoma y aduch lo que no desitja, independent, fer de Barcelona un centre d' explotació de Catalunya com ho es avuy Madrid d' Espanya? Barcelona sense cap protecció oficial s' ha fet una població gran y rica, deventho als hàbits de treball, principalment de l' industria y del comerç que s'alimenten de l' agricultura. Aixó fa que allí s' estudien los problemes econòmichs d' interés general y que s' forme una opinió compenetrada ab la conveniencia d' aquest interés que, per sus múltiples relacions, may pot ser exclusiu de Barcelona, ni pot estar en pugna ab los interessos de la regió, per la mútua solidaritat que hi há entre uns y ls altres.

A Madrid la base de la vida es la nómina y la política, y per eixe motiu l' opinió de aquella capital no s' preocupa mes que de lo que afecta directament a n' aqueixes fonts de vida; a augmentar los ingresos de la nómina y a seguir ab febrós impaciencia les oscilacions de la política de banderia, que fan decantar lo gaudiment dels beneficis de la nómina quan a una quan a l' altra de les bandereries; sense fixar l' atenció en los problemes de veritable interés nacional.

Eixa es l' opinió dominant de la població de Madrid, divorciada de la que s' inspira en la conveniencia de la nació en general, y de les regions en particular.

Sabuda es l' influencia casi sempre decisiva, que, exerceix, l' opinió dominant de la capital d' un Estat sobre les resolucions de govern del mateix. Donchs bé: Per molt empenyo que hi hágues en centralisar la vida política y administrativa de Catalunya en Barcelona, donada la poca extensió del territori sobre que Barcelona podria exercir l' acció centralisadora, que hauria de limitar

forsosament la part de població de la capital que visqués dels beneficis de la centralisació, que representaria l' opinió d' eixa part petita de la població de la capital al costat de l' opinió formada pels demés habitants que viurien dels altres elements de riquesa tan arrelats, tan poderosos y tan identificats ab los interessos generals de tota la regió catalana? Com podria sobreposarse l' opinió egoista, esquifida, evidentment contraria als interessos de la mateixa capital que no podria menys de resentirse de les conseqüencies d' un réjim que arruïnés la riquesa de la regió, y sostinguda per una petita part de població, a l' opinió potent de l' immensa majoria dels habitants de la capital y ajustada axis a les conveniencias d' aquesta com a les de tota la regió?

A. M.

Pel Carnaval

Plora la vida,
 Plora l' infant,
 Si l' fill té gana,
 Ella té fam...

Lo mon s' alegra;
 Visca la carn!
 ¡Quin tip de riure!

Quin carnaval!
 Joseph E Soter.

El Director de l'Observatori de Tortosa y el Govern nort-american

Varem explicar dias passats que a la ciutat de Tortosa els PP. de la Companyia de Jesús hi van a establir un Observatori que será dels millors que hi puguin haver a Europa.

No s' ha demanat ni tindrà cap subvenció del Estat. L' Estat espanyol subvencionava aquell célebre Observatori de Manila, dirigit pel P. Faura, cárrech que darrerament desampenyava el que ara passa a exercirlo a Tortosa: l' ilustre català P. Ricat Ciperà, que subvencionava, com hem dit, l' Estat espanyol l' Observatori de Ma-

nila, y quan els americans varen entrar a n' aquella plassa, se conta que l' quefe superior, admirat dels grans serveys que prestava l' Observatori, va dir al P. Cirera.

—Deveu comptar ab una forta subvenció d' Espanya; ¿no és veritat?

—Ab 25.000 pessetas.

—Mensuals.

—Annuals.

El P. Cirera, al cap de pocs dias rebia del Govern nort-american un xec de 50.000 francs pera un trimestre, ab l' avis de que cada trimestre podia disposar d' igual cantitat.

¡Horror!, exclamavan els nostres avensats de per aquí. ¡El Govern de la República nort-americana protegint de tal manera a un jesuít! Però es que s' ha de conèixer sempre, dirèm nosaltres, la diferencia que hi va d' un poble de *mercachifles* a un poble d' *hidalgos*...

(De la «Veu de Catalunya».)

D' assi y d' alla

Dies enrera, al sortejar als mossos entrats en quinta, quants pares al saber la tristá nova de la mala sort del seu fill, se van desfer en mil impropèris contra del Govern, porque ls hi roba l' consol, l' ajuda y tal volta, l' únic sostent de la seua vida.

Aquest fet, prou haurá esdevingut a centenars.

Mes, quants d' aquets pares van votar candidats republicans o ministerials, partidaris els primers del servici obligatori y ls segons del sistema odiós de redempció!

Qui vol la causa vol l' efecte.

Que no'ls queixin, donchs, los que no'ls queixin.

Oh, he sentit a dir a més d' un dels referits pares, es que jo vaig votar als republicans porque ells volen lo servey obligatori; aixó es, que lo mateix vaigi a servir lo ric que l' pobre.

Bonica raho, com hi ha mon, pera excusar o justificar la llur conducta! ¿Qué per ventura de servir el xic del ric, lo del pobre deixarà de fer falta en l' ajuda del pare?

¡Com si tots els mals d' anar lo

'is verdaders admiradors del art musical acudin al esmentat temple.

Gracias á la iniciativa y á la gesti6, may prou alabada, de la Academia d' Higiene de Catalunya, ha quedat constituït á Barcelona el "Patronat de la Obra Antituberculosa". El passat dimecres va tenir lloc als salons del Foment del Treball Nacional la primera reuni6 general, á la que hi varen conc6rrer personalment 6 per delegaci6 els molts y valiosos elements de que habian ofert als iniciadors son incondicional concurs pera portar aquella hermosa idea al terreno prátic.

A petici6 del Diputat á Corts senyor Zulueta ha sigut derogat l' article 32 del Reglament de cassa que prohibeix la circulaci6 y venta de conills casulans desde l' comensament de la veda fins el primer de Juliol.

El Orfe6 Catalá obre un concurs per premiar un projecte de capseler artístich á tres tintas, destinát á ornament dels cartels anunciadors de la festa de la música catalana, sos concerts y altres ingressos. En lo local del Centro Excursionista estan exposadas al public las bases del esmentat concurs.

Aquesta setmana se varen reunir al Tibidabo els individus que forman la ponencia de la comissió executiva del monument á Mossen Cinto Verdguer, al objecte d' estudiar el lloc ahont podria emplantarse dit monument, dels terrenos que ha ofert la Companyia An6nima del Tibidabo.

L' esmentada ponencia, que és la que ha de proposar las bases del monument, la componen els senyors Joaquín Cabot, Joan Maragall, Dionís Baxeras, Joseph M. Xir6, Mercader y Mas.

En representaci6 de la Diputaci6 Provincial, hi han assistit el diputat don l'arguell y l' secretari d' aquella corporaci6, senyor Parés.

Els representants de la Companyia del Tibidabo que han acompanyat á la comissió eran els senyors Macaya, Roviralta, Andreu, Mas Yebra, l' enginyer

de las obras senyor Rubió y el arquitecte senyor Sagnier. També hi ha assistit el rector de Vallvidrera mossen Joseph Serra.

Los acreditats industrials D. Joan y D. Ramon Escudero han tingut la desgracia de perdre a son ben volgut senyor Pare D. Tomás y la senyora esposa de D. Joan que moriren á primers de la semana prop-passada.—A. C. S.
Sentim la desgracia, que 'is afligeix y los donem lo testimoni de nostre pèsam.

Cada día se va posant més crítica la situaci6 de l' industria t6xtil de Catalunya.

A Manresa y sa comarca, ja fa temps que s' observa que la fabricaci6 de filats y textils, no va tant f6rta com algú temps endarrera. A la paralisaci6 de fabricques a Sallent, Monistrol y Suria, s' hi ha d' afegir la reducci6 dels treballs en algunes altres d' aquest terme.

El Sr Ferrer y Vidal aquesta semana tancarà sa grandiosa fabrica de Vilanova y Geltru.

També tenim noticies fidedignes de que don Joan Batll6, de Barcelona, acabat el cot6 que té en disposit que 's calcula durará uns quinze dies, parará'ls treballs com axis ho ha manifestat als seus nombrosos obrers.

Lo que acabem de transcriure hu copiem de la "Veritat de Manresa", y sí allá la industria es va paran. Aquí los industrials y artistas estan á la mateixa situaci6 sobre tot en lo ram d'obras qu'está poc menos que paralisat.

S' ha fundat a Barcelona una societat titulada "Instituci6 catalana d'Historia Natural", quin objecte es fer l'estudi de la Fauna y Flora de la nostra Terra a fi de no quedar enrera, en eixes ciencias de les demés nacions civilizadas. Ha establert son domicili social al carrer de Paradís, núm. 10 pis segon (sobre'l Centre Excursionista). Pera pagar sos estudis publicarà un "Butlletí", mensual quina suscripci6 costará 10 pessetes

l'any, que es de desitjar tinga entre nosaltres bon nombre de subscriptors.

Ha sigut ellegit president d' aquesta important Instituci6 lo distingit enginyer D. Eugeni Ferrer: ilustradíssim professor de les Escoles d' Industrias á qui felicitem per tan honrosa com merecudada distinció.

La Comissió organissadora del Congrés Agricol que 's té de celebrar al Vendrell pel més de Maig vinent, está fent els preparatius necessaris pera l' major ordre y solemnitat de aquell acte.

Ha sigut nomenat pera formar part de dita Comissió, l' Alcalde de Vendrell D. Joseph Gay. El plasso d' admissió de nomenaments de delegats s' ha acabat.

Podrán ésser delegats tots els que ho foren en els Congresos anteriors qu' ha celebrat la Federaci6 Agrícola Catalana Balear.

En breu s' imprimirán els Questionaris y s' remeterán als delegats pera que puguin contestarlos.

S' ha comensat á buscar local pera celebrar l' esmentat Congrés Agricol.

En la societat de Barcelona "Catalunya Federal", l' incansable propagandista de les idees autonomistes en Miquel Laporta va donar la seua anunciada conferencia sobre l' interessant tema: "Algunes consideracions sobre l' servey obligatori general y l' seu oposat lo voluntari."

L' orador atacá á n' els republicans unitaris y als falsos federals que ab ells fan lliga, per defensar d' acort ab alguns monárquichs y pera donar gust al sabre, l' establiment del servey obligatori general en nom d' una llibertat y igualtat mal entesses, donchs la verdadera llibertat, en aquet punt concret, consisteix en deixar á voluntat del ciutadá l' exercici de les armes y la verdadera igualtat, respecte aquest dret d' elecci6 á ríchs y á pobres. Per aix6 és que federals y catalanistes defensen lo sistema voluntari, més adaptat á les condicions del caràcter catalá, á la dignitat humana y més benefici6s al propi exercit.

Lo que hi há—seguí dient l' orador—és que á Espanya 's considera bona una casa si és que s' ha fet á Fransa que és qui treu les modes en indumentaria y en política, y aixis com si una modista francesa posava en ús lo que les senyores duguessin barret de palla al hivern totes espanyoles se'n posarian, aixis los polítics d' Espanya s' posan al cap qualsevol seba que hagi grillat á la ve-hina República.

La misi6 del exércit no és altre que la de defensar lo territori y per consigüent buan lo territori no está amenassat, n' hi há prou ab un grapat d' homes pera mantenir l' ordre interior, y aquets homes podrian ser los que per vocaci6 's sentíssim inclinats á la profess6 de les armes.

Ara, en lo cas de que la nostra independencia 's vegés amenassada, l' exércit sarríria com per encantament d' entre l' poble mateix, com va sortirhi quan la guerra del francés, en la que feren més les tropes voluntaries que les regulars.

Tant es aixis que l' servey voluntari és lo més adaptat á la manera de ser, y justifica los molts partidaris que té á Catalunya, que l' nostre gran filosoph en Jaume Balmes, lo considera com á única forma de conseguir una bona milicia pera la nostra terra, declarant que l' sols pot ésser bon soldad puan no li obligan á serne.

Acabá l' orador la seua magistral disertaci6 excitant al poble á que, si vol veure omplertes les seues aspiracions, que no son altres que les de que s' implantí l' servey voluntari, cal que giri 'ls seus ulls á les idees auton6michs conquerintles y conservantles al calor del esperit familiar que tan caracteriza al nostre poble y que, comensat en l' amor al apellido, acaba ab lo de tota una rassa, que té per verb una mateixa llengua.

Lo senyor Laporta, interromput diferents vegades durant la seua disertaci6 ab grans aplaudiments, fou objecte al final d' una verdadera avaci6.

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital 5.

ulterioris Siciliae & aliorum trigésimo quarto; Portugallie tamen décimo.

YO EL REY.

Ut. Franquesa Procons. Generali Ut. Campi R. Ut. Marzilla R.

Ut. Pallier R. Ut. Frigola Vicecancel. Ut. Comes General. Thesau. Ut. Terça R. Ut. Quintana R. In diversorium Valentia XX folio XXXVIII.

Dominus Rex mandavit mihi Petro Franquesa visa per Frigola Vicecancel. Comitum Generalem Thesau. Campi. Terça. Marcilla. Quintana, & Pallier, regentes Cancellar. & me Procons. Generali.

Vuestra Magestad manda que á Marco Antonio Aldana se le paguen cada año, durante la Real voluntad sobre la Baylia de Valencia 200. libras, en lugar de los doscientos ducados que Vuestra Magestad le hizo merced sobre Nápoles, por la espada y daga del Rey de Francia, con que sirvió á Vuestra Magestad, y correnle del día de la data deste Privilegio. Consultado. CCCCXII.

Don Juan de Aldana tuvo quatro hijos, y todos ellos sirvieron á su Magestad, como se vee por los Privilegios que he leydo, y hoy tiene Aristen Amich sobrino de don Juan de Aldana en esta Ciudad de Tortosa, los cuales no refero aqui pues basta lo referido para prueba de lo dicho. Fueron sus hijos, Cesar de Aldana: Este fué uno de los Regentes en el Castillo Capuano de Nápoles, en el año 1567.

El otro fué quinto Sertorio Aldana, el cual murió en servicio de su Magestad, en una batalla en Africa.

El otro fué Anibal de Aldana, y el otro Marco Antonio de Aldana, y todos tuvieron rentas Reales por los hechos hazafiosos de su noble padre.

Paréceme no será fuera de propósito, pues abemos habla-

Francia, y el que recibió su collar, espada y puñal, y no los que algunos historiadores dicen, y en particular el Doctor Gonçalo de Illescas en la Segunda parte de su Pontifical en el libro 6. donde trata de la guerra, que el Rey de Francia hizo en Italia contra los Capitanes Imperiales, hasta que fué preso por ellos en Pavia, en la vida de Clemente Septimo Pontífice Romano, en el Párrafo tercero, en el folio 266, columna 4 donde dize, que dizen que Diego de Avila, y Juan de Urbieto, Vizcayno, y señaladamente Alonso Pita de Aveyga, de nación Gallego, criado de la casa del Marqués de Sarriá, el cual hubo de aquel famoso despojo una mañopla, y el mesmo Rey despues le dió un pedacito del Lignum Crucis, y una cédula Real, por la cual confesó aberse hallado Pita entre los principales que le prendieron. No nos quita esto nada de nuestro intento, pues es verdad, que este y otros se hallarian en esta presa: más es de notar, que de todos los que escriben desto, no dizen palabra de nuestro valeroso Capitán Juan de Aldana, siendo la verdad, que él fué el que recibió del Rey de Francia la espada, puñal, y el collar de oro, en que llevaba San Miquel, que acá llamamos Tuson, y mas le dió en señal de amor unas Oras del Oficio de nuestra Señora, las cuales he tenido yo en mis manos, y son las mas hermosas que se pueden pensar: son del tamaño deste libro, aforradas sus cubiertas con Terciopelo negro, con una manezilla para cerrarse muy curiosa, porque en ella ay un christal, y dentro del una Imagen de nuestra Señora, con su Bendito Hijo en los brazos, y aunque pequeña, está tan diestramente pintada de vivos colores, que no hay mano alguna de Artifice, que se le aventaje. Las ojas son de un blanquissimo Pergamino, escritas de mano, con una hermosa, y bien formada letra, medio redonda. A cada principio de Oficio está pintado el misterio que aquel día se reza, y á la postre está el Oficio de Difuntos, con algunas oraciones devotísimas. Estas figuras, y las demás pinturas, que dentro de sí contienen estas Oras, son las mas bellas que he visto en mi vida, con que he visto algunas, y cierto que no es encarecimiento, sé que quien las abrá visto, dirá lo propio. Pues diganme los que se han

Imprempta DE JOSEPH L. FOGUETS SALES PLAZA DEL HOSPITAL, 5, TORTOSA

En este establecimiento se confeccionan treballs tipografichs á preus econòmichs.

Treballs á varies tintes y sobres papé pergami.

Moreso

GRAN BOTIGA DE CALSAT

DE TOTES CLASSES

Sabates y botines d'ivern

Confecció esmerada pera ls que tenen los peus delicats.

Casa fundada l'any 1866.

PREU PIXOS VENTES AL GONLAT.

Plasa de la Seu y Arch del Remen.

TORTOSA

DISPONIBLE

olvidado de honrar en sus Corónicas este nuestro Ciudadano; éstos sí son señales de ser el primero que llegó a prender al dicho Rey, pareceme que sí, y que de aquí adelante nos pueden hazer merced de acordarse deste valeroso Capitán; y sino basta lo dicho, vease lo que dize el Privilegio de Marco Antonio Aldana, hijo del invicto Capitán Juan de Aldana, dado en Valéncia, con dozientos ducados de renta que el Rey Felipe Segundo le dió sobre la Baylia de dicha Ciudad, por haberle dado Marco Antonio Aldana á su Magestad (viniendo de las Cortes, que tuvo en Monçon) en la Ciudad de Tortosa la espada que su padre tenia del Rey de Francia, y el puñal. Conforme lo dize el tenor del Privilegio siguiente:

Privilegio de don Marco Antonio Aldana, dado por el Rey Felipe Segundo de 200. ducados sobre la Baylia de Valéncia, porque el dicho don Marco Antonio dió á su Magestad la espada, y el puñal, que su padre don Juan de Aldana quitó al Rey Francisco de Francia quando le prendió en el Parco de Pavia, como se verá en el Privilegio, sacado de su mismo original. Firmado por el Rey, y pendiente su Real Sello del con las firmas de los Regentes, y demás, y es del tenor siguiente

Nos Philip pus Dei gratia Rex Castellae, Aragonum, &c. Ante alia omnia Regia maiestatis decora, hoc unum ceteris praestare nobis visum est Regiam benignitatem magnificenciamque diffundere in eo, qui non tantum paterne virtutis emuli, aut fratrum, mayorumque rebus praecclare gestis innixi, sed proprijs etiam sese meritis comprobare, ac veluti nos mutuis officijs provocare conati sunt: Quam obrem cum non ita pridem tu dilecte noster Marco Antoni Aldana (Regijs comitij Montisoni pat actis, Dertosam nobis

ohij processeris ibiq; ensem per quam eximium non modo multo auro gravem, sed insigni opere conspiciendum, ac plene Regium nobis ultro obtuleris: Quem quidem ensem quondam dilectus noster Ioannes Aldana pater tuus, in magno illo, & memorabili conflictu, qui apud Ticinum habitus est Caroli Cesaris patris nostri, observandissimi, Auspicijs á Francisco Valeso Gallorum Rege potentissimo abstulerat: quo tempore Rex ipse victus ad manus patris tui succubuit deditionemque fecit. Quo quidem in praelio, maioris Corone-lli (ut vocant) officium gereret omnium Italarum ad Cessa rea stipendia militantium. Nec tu os hoc tam ingenti, & praecelato numero, nobisque gratissimo, inservisse contentus. Cum inde Valentiam profisceremur, prosecutus es Nos, atque ibidem etiam ob tulisti pugionem insignem, ab eodem Gallorum Rege patri fortuna una cum ense receptum. Que quidem per don Didacum á Córdoba equitis nostri praetecum in nostro armamento reponenda, ad servanda que insimul, magnum paterna gloriae, & memorabile incrementum. His igitur, atque alijs, nec paucis, nec vulgaribus meritis expensis, quibus nos, Regiam que gratiam nostram promeritis es. Cupientes Nos paria tibi rependere obsequium serviorum que tantorum vices, & munera, dum ea sese nobis occasio obtulerit, qua id comodius & prodignitate possimus, visum est interim. Ducentum libras monetæ Regalium singulis annis persolvendas, super iuribus emolumentis, & redditibus nostræ Baibliae Generalis Regni Valentiae, tibi dum de nostra mera, & libera voluntate processeris, dare assignare, consignare & liberaliter elargiri, quas tibi concesseramus super iuribus Regijs nostri Regni Neapolis, & ad uberiorem gratiam tibi illas commutamus super dicta Baiblia Generali Regni Valentiae, quas tibi á die datæ praesentis persolvi volumus, & c. Lo demás deste privilegio, pues no nos importa lo de jo, y assi solo pongo lo final, que es lo que se sigue. Datum in Monasterio Sancti Laurentij, die primo mensis Iulij, anno a Nativitate Domini millesimo quingentesimo octuagesimo nono, Regnorum que nostrorum, videlicet ceterioris Siciliae, & Hierusalem trigesimo sexto, Castellae autem, Aragonum